

Dovolená Maroko

Written by Žížala

Tuesday, 30 September 2008 17:01 - Last Updated Sunday, 31 May 2009 13:17

ani nevzkročili). Za plotem jsme padli do spárů lovicích taxikářů, kteří vše, co přes plot přeslo, převezli do prvního města. A tak jsme se v 7 lidech, 1 televize, v jedné volze dostali do Tetouanu.

Tetouan je hezké starobylé městečko, které si ze všech měst, která jsme navštívili, nejvíce uchovalo svou původnost bez davu turistů. (všichni návštěvníci zřejmě volí cestu přes Tanger). Tetouan je zelený jako barva islámu a trhá rekordy v počtu zubožených koček na ulicích. Ke konci ramadánu, když zavírá poslední obchodník, a uličky jsou temné jako noc sama a úzké jako povoz osla, cítíte tu vůni letní noci, zkažených ryb, shnilých rajčat a moře odpadků. Neodcházejte však nikdy, aniž byste okusili tradiční pokrm ramadánské večeře, kterou vám místní rádi nabídnou a neotálejte vstoupit do místní "čajovny", abyste si nezahráli domino a něco nepokouřili...Ráno budete překvapeni, jak věrný je váš večerní průvodce a popřeje vám za bakšis krásnou cestu... :)

Chefchaouen je naopak velmi turistické městečko. Je krásné, malebné, celé modré a nádherně fotogenické, ale turistama se jenom hemží. V 60-tých letech to bylo hnízdo hippies,

dnes už tam jsou jen mladí hašiše chtiví puberťáci. Centrum města projdete za odpoledne a tak, pokud tam chcete trávit více jak dva dny, nezbyvá vám nic jiného, než celý den bloumat po obchůdkách s cetkami, korálkami, veselými kalhotami a čepičkami, nebo prosedět unavené slunečné dny v restauracích.

O **Fesu** se říká, že v temných uličkách je spousta kostlivců ztracených turistů. Musí to být pravda, protože medina ve Fesu, to je jedno velké myší hnízdo! Když na předměstí postavíte lunapark, večer se z úzkých uliček bude valit nekonečný dav lidí a vy nikdy nepochopíte, odkud se všichni berou! Medina ve Fesu je jedna z největších v Maroku a určitě je to místo, které byste měli vidět. Pro lepší orientaci jak se neztratit na cestě k hotelu doporučujeme zapamatovat si „roh s koberci, krámek se stříbrem, krámek s koženými polštáři, a na rohu klec s ptáčkem“ – nesmí vám však ptáčka odnést domu, protože podle ostatních bodů už vaší uličku nikdy nenajdete! Nesmíte naletět na „klidné místo“ pro spaní na terase, když terasa je pod amplionem muezína a když ti, kdo nechtějí vstávat ve 04 hodiny na první ramadán jídlo, se rozhodnou, že raději nepůjdou spát vůbec a budou chtít na terase trávit noc s vámi....Fes je džungle, která vás pohltí a vyživne jako rozžvýkaný mátový čaj ...Ale tak krásně voní....

Ve Fesu jsme si převzali auto - Mitsubishi Pajero a ním jsme konečně vyjeli vstříc čundr výletu! Nejprve jsme nasbírali pár fošen pro případ zahrabání do písku, nakoupili lopatu, lana a zásoby vody. Na rohožce pouště jsme nasáli první zrníčka písku na terase hotýlku blízko

Ar_Rachidia

a kochali se veeelikými hvězdami.jak je ten svět najednou krásnej :)

{phocagallery

view=category|categoryid=10|imageid=3241|detail=0|displayname=0|displaydetail=0|displaydownload=0|imageshadow=none|float=left|piclens=1} Jako předkrm pouště jsme si vychutnali výlet na velbloudech na písečné duny

Erg Chebi -

Merzouga

s přespáním. Nikdy v životě jsme neslyšeli tak krásné ticho. Úplněk, hvězdy jako knoflíky, a slyšet bylo jen přežvykování naší mini karavany. Ráno jsme se škrábali na kopec, abychom viděli východ slunce a byla to taková romantika, že by se z toho jedenA Žížala dostala od Knoflíka prstýnek a teď už spolu budou muset být napořád :)

A jsme před branou do nikam - čeká nás cesta necesta saharskou hamadou **Erfoud – Zagora. 650km pouští**

{phocagallery

view=category|categoryid=10|imageid=3313|detail=0|displayname=0|displaydetail=0|displaydownload=0|imageshadow=none|float=right|piclens=1}

Tak jsme se těšili, že Saharu projedeme úplně sami, ale nakonec jsme zhodnotili, že to není úplně dobrý nápad. Vyrazit jedním autem je risk a pokud bychom měli poruchu, pěšky v poušti, kde je tou dobou 60C, není úplně ideální. Proto jsme nakonec našli našeho průvodce Hassana, který nás po celou dobu provázel. Byl to velmi milý, tichý společník a díky němu jsme dostali

pozvání na čaj v saharské vesnici, k nomádům a vždy nás navedl na místa, která bychom sami těžko hledali – vzácné studny s vodou, ale také trilobity, minerály, opuštěné kamenné příbytky nomádů apod. Přespali jsme u bratrance Adiho (jmenuji se Adi, jako polovina Adidasu) a přijali jsme pozvání na rodinnou večeři pod širým nebem. Díky němu jsme si cestu opravdu užili a mohli si užívat prostor, který vám otevře oči...Sahara nás prostoupila tělem i duší a zanechala hluboké vzpomínky...

{phocagallery

view=category|categoryid=10|imageid=3358|detail=0|displayname=0|displaydetail=0|displaydownload=0|imageshadow=none|float=left|piclens=1} A po poušti hory, no není to nádhera?!

Nejdřív projíždíme

Valée du Dráa, Valée

du Dadés

a úžasné **poh**

oří Atlas

, co vás vtáhne vzpomínkami do západní Ameriky...Barevně vrstvené okrové kopečky hladké jako kopeček zmrzliny...A mezi nimi dole zelené údolí

Gorges du Dadés

. Tam se táhne říčka, na kterou vsázejí všichni obyvatelé vesnic v jejím okolí. Tam jsou ty políčka a tam jsou ty domečky z vepřoviny a všichni ti oslíci a dobytek...Jen každá řeka v tak suché zemi jako je Maroko, je zrádná. Stačí jeden déšť a koryto řeky prudce stoupá a všechna voda z hor stéká do údolí. Země díky své vyprahlosti vodu nedokáže přijmout a okamžitě vznikají záplavy. Pak stačí mít namířeno do hor a uvíznete mezi dvěma brody ve vesnici a doufáte, že se někde ubytujete. Lidé jsou tam velmi milí, ujali se nás mladíci, co byly v rodné vesnici na prázdninách, a připravili pro nás výborný večer i se slavnostním tažením :)

Druhý den jsme po dlouhém přemlouvání vyrazili přes hory do **Imilchil**. Bylo po dešti a hrozil sesuv pudy, nicméně vše dobře dopadlo. Byl nádherný rozhled, foukal vítr a užívali jsem si zabalení do šátků jako cikáni, co jdou do nebe. Horami jsme projížděli zpět na sever a cesta to byla náročná, ale moc hezká. Potkali jsme spoustu vesnic a další miliony dětí, spoustu pasáček dobytka a divokých velbloudů. Projeli jsme spousty kamenitých cest a pak zase spousty serpentýn. Spali jsme v domečku z kravích lejn, chytili jsme blechy a za lopatu a odvoz do města, jsme dostali snídaní zdarma :)

Poslední zastávkou na oslích cestách byly

Cascades d'Ouzoud

. Turistické místo, místní Karlštejn. Protože jsme tam ale byli až po sezóně, podařilo se nám nasát atmosféru nádherných vodopádů úplně sami jenom s pár opicema a hejny barevných ptáčků. Nejhezší je západ slunce, kdy voda je zlatavá a ptáci se osvěžují v tříštivé spršce nad vodopády. Pod spacákem vás voda krásně ukolébá a ráno vás vzbudí opice, co přišli nakrást trochu vína.

{phocagallery

view=category|categoryid=10|imageid=3419|detail=0|displayname=0|displaydetail=0|displaydownload=0|imageshadow=none|float=right|piclens=1} Čas je neúprosný a přestože se nám

vůbec nechce, vrátíme auto a absolutně se přežíráme v McDonalds na předměstí

Marrakech

S batohama na zádech se pomalu loudáme do centra a unaveně hledáme další hotel. Zapadá slunce a přesně v tom okamžiku přicházíme na slavné náměstí Djema el-Fna plné kejklířů, vypravěčů, krotitelů hadů, prodavačů vody, tanečnic a malířek henny. V posledních zbytcích slunce se celé náměstí třpytí zlatými poháry na barevných vestách prodejců vody, náměstí začíná vřít a spousta kuchařů vás tahá za ruku, abyste ochutnali právě jejich lahůdky.

Najednou po těch dnech v přírodě nejsme schopni všechn ten rej pojmout a připadáme si jako v cirkuse. Po celodenním odpočinku v hotelu, po nabrání sil, se však druhý den na náměstí vydáváme znova a všechny ty cirkusáky si vychutnáváme plnými doušky. Objednáváme si spousty dobrot, pijeme příšerně sladký čaj, necháváme se vtahovat do zábavy a mít z toho opravdovou legraci.

Je úplněk, my stojíme uprostřed vši té vřavy a bereme to jako velikou oslavu na zakončení naší cesty :)

{phocagallery
view=category|categoryid=10|imageid=3432|detail=0|displayname=0|displaydetail=0|displaydownload=0|imageshadow=none|float=left|piclens=1} A nakonec relaxace u moře. Jak krásně jsme to měli vymyšlený - jak se budeme v

Agadir

u válet, opalovat se a číst si a koupat se aA všechno nám to zhatilo počasí..... Být čtyři dny na pláži a do toho pršet, to byste taky strávili celý den v McDonalds nebo na hotelovém pokoji....Byly to ty nejpasivnější dny, které jsme v Maroku strávili. Celý den jsme si četli a přemýšleli, co si dáme k večeři. Z postele nás dostali jenom jízdy na vodním skútru a procházky po městě.

Do Prahy jsme tedy přijeli odpočatí, plní síly a radostně jsme vykročili vstříc novému výdělků na další cestu ;O (teda málem ne, bo jsme málem nestihli letadlo :)))

{mosmap
mapType='Satellite'|kml[0]='http://zizali.net/data/kml/sahara.kml'|kml[1]='http://zizali.net/data/kml/sahara2.kml'|centerlat= '31'|centerlon='-6'|zoom='7'}

Dovolená Maroko

Written by Žížala

Tuesday, 30 September 2008 17:01 - Last Updated Sunday, 31 May 2009 13:17

Foto galerie zde:

{phocagallery view=categories|imagecategoriessize=medium|categoryid=10}